

ENTREVISTA
AMB**Joan Sans**

CONSELLER DEL PS AL COMÚ D'ENCAMP

“És molt trist que alguns polítics amaguin que són homosexuals”

UN DELS POCS POLÍTICS EMERGENTS DEL PAÍS. VA PERDRE CLARAMENT LES ELECCIONS PERÒ EL SEU PAPER A LES SESSIONS DE COMÚ LI HA DONAT VISIBILITAT. ÉS UN 'JAUMISTA' QUE S'HA QUEDAT AL PS.

GABRIEL FERNÁNDEZ
Andorra la Vella

Té un to professoral, però si les ha de deixar anar, les deixa anar. Si no, que ho preguntin al cònsol major, Jordi Mas. Potser per això, per no ser dòcil en la feina a l'oposició, ha destacat més que altres dels joves polítics del PS que van perdre clarament les darreres eleccions comunals.

Tot i la canya que li dona, el cònsol major parla bé de vostè. I jo també podria parlar bé d'ell en aquest sentit. Hi ha una part de la majoria, i el cònsol n'és el millor exemple, que entén les coses com jo. Amb el senyor Mas compartim molts actes fora del comú i allà tenim una relació ben cordial. També és veritat que hi ha d'altres integrants de la majoria que no entenen tan bé que al comú jo pugui posar coses a sobre de la taula que puguin ser lletges per a ells.

Vol dir que si fos més crític amb els anys de govern de Miquel Alís, algunes de les seves crítiques al comú actual no tindrien més credibilitat?

Sí que hi hem estat crítics, i en les comissions de treball hem estat els primers a votar a favor de corregir coses que no tenien un bon funcionament. Però la majoria ens retreu massa sovint l'herència que ha rebut.

Jordi Mas és, dins de la majoria, dels que millor entén que els retregui coses lletges

I quina és l'herència?

Quan Miquel Alís va arribar al comú, ara fa nou anys, el deute se situava en els 52 milions, molt per sobre del límit que imposa la llei. Durant els vuit anys d'administració, Alís va gestionar bé la parròquia i va deixar el deute en 37 milions.

És cert, però venent una pila de patrimoni.

Evidentment, però poc patrimoni; a més, va ser una venda d'última hora.

I alguna més. Va ser una estratègia que es va repetir durant el consolat d'Alís.

És cert, però també s'ho està plantejant ara mateix la majoria actual.

Anem al tema PS. Suposo que deu ser molt incòmoda la situació que hi ha ara amb Eluska Galdós.

Sí que n'és, d'incòmoda. Jo hagués entès que l'Eluska hagués marxat disconforme amb la línia del partit però que s'hagués quedat al comú com a independent. Tots dos representàvem una sèrie de vots i una feina. Però el que ha fet ella és diferent: ha abandonat el partit per marxar a una altra força política, i això està definit i recollit: és transfuguisme.

En algun moment va dubtar de seguir-la?

No, en cap moment. I miri que quan es va començar el treball que ha culminat amb Socialdemocràcia i Progrés vaig ser un dels signants del manifest inicial. Però allò va degenerar en una discussió estèril i en una cosa que no defensa els meus interessos ni els dels ciutadans de la meva parròquia.

Podríem dir, per tant, que vostè és un jaumista que no ha seguit Jaume Bartumeu?

Sincerament, l'admiro i el continuaré admirant, igual que faré amb Miquel Alís. Al comitè local d'Encamp ens fa molt de mal que hagi marxat Miquel Alís. Tot i això, hi ha coses que no han fet bé; una de molt important: mirar de treballar internament per poder dir-hi la seva. És molt fàcil *fotre-ho* tot en l'aire, amb perdó de l'expressió, sense mirar de semblar alguna cosa que pugui afavorir que les coses vagin d'una altra manera.

L'altre dia Bartumeu hi tornava amb allò que vostès portaran el partit a la radicalitat de l'esquerra.

No em considero un radical d'esquerres. Continuo tenint la mateixa ideologia que quan eren al partit tots els que n'han marxat. Aquí, un dels problemes és

El conseller socialdemòcrata a Encamp, Joan Sans.

FERNANDO GALINDO

Galdós ha marxat a una altra força política i la definició per a això és 'transfuguisme'

un entorn, que no és del Jaume, i que és incendiari.

Bàrcia?

Per posar-ne un exemple, sí.

Però ara sí que és el seu entorn.

Però és un entorn que li han amanit. Són persones que no acabaven de trobar el seu lloc en un partit socialdemòcrata, i com que no l'hi han trobat, han aprofitat aquesta situació del Jaume Bartumeu per arribar on hem arribat. Bartumeu, però, sí que el tenia el seu lloc al partit.

Vostè és dels pocs polítics d'Andorra que ha dit públicament que és homosexual. Per què pensa que això s'amaga tant al país?

Jo sempre ho he viscut amb naturalitat. Potser encara hi ha certa por que si ho diuen, pugui implicar un cert desgast en la seva imatge pública i política. De tota manera és molt trist.

Té parella? Està casat?

Parella sí, casat no.

Li agradaria casar-se a Andorra?

És un dels meus objectius, espero poder fer-ho algun dia.

Algun dia, en algun acte oficial s'acosta al bisbe Vives i l'hi explica... Vejam què li contesta.

El que em sap greu és haver-ho d'explicar; ja ho deu saber i si no, s'ho hauria d'imaginar.

Potser seria millor explicar-ho als 22 de DA.

M'encantaria defensar el matrimoni gai al Consell General, la veritat.

De tota manera, el més curiós és que ningú no està en contra d'això. Tothom ho veu bé, però hi ha el tema del bisbat.

És bastant curiós, si més no que ningú no s'hi manifesti obertament en contra d'inici.